

Històries del PORT

La corbeta

Avui estan concebudes com a vaixells de guerra, embarcacions lleugeres que s'encarreguen de defensar aigües territorials, a mig camí d'una llanxa patrullera i d'una fragata. Però l'origen de la corbeta es remunta a l'època romana, quan es tractava d'un navili mercant. Van ser els francesos els que, en època moderna, van modernitzar-ne l'arbre de pals i veles, i van substituir els remes per una bateria de canons a coberta, que segons el model variava de 16 a 26 peces. Al segle XX van ressorgir per fer front als submarins.

El tallicó

En llenguatge col·loquial, un tallicó és un tall petit d'alguna cosa. En lèxic mariner, el tallicó és la peça curta amb la qual s'augmenta la quaderna de les embarcacions petites, quan és necessari, per sostenir la borda. Aquestes peces també s'anomenen barraganes; és a dir, homes joves.

El sentinella del port

L'estàtua de Colom es va inaugurar el dia 1 de juny del 1888, coincidint amb l'exposició universal que acollia Barcelona. A l'acte de presentació hi van assistir la reina Maria Cristina i convidats vinguts de molt lluny, com el president dels Estats Units, Grover Cleveland. Aleshores, aquella estructura de 57 metres era la més alta de la ciutat, però pujar-la no va ser gens fàcil. Colom va haver de superar múltiples obstacles abans d'assenyalar cap al mar.

Per començar, l'Ajuntament va proposar que l'estàtua es financés per subscripció popular, iniciativa que s'havia dut a terme altres vegades a la ciutat, però que en aquesta ocasió no va comptar amb el suport dels barcelonins. El consistori es va acabar de fer càrrec de la despesa, però aviat el pressupost previst va multiplicar-se per quatre. Per triar el projecte també hi va haver polèmica. Es va convocar un concurs obert als arquitectes per presentar propostes, i entre les 47 que van passar a la final hi havia les de Maurici Auger i la de Gaietà

Buïgas. L'Ajuntament, però, no va estar d'acord amb el resultat i va convocar un nou concurs amb un nou jurat. El resultat va acabar sent el mateix, i Buïgas es va acabar imposant perquè el seu projecte era més econòmic. Aquella proposta, de fet, mostrava Colom amb la mà al pit. Seria més tard que li acabarien enlairant el dit. Un índex que, per cert, està desproporcionat: mesura 10 centímetres més per tal que sigui ben visible des del carrer.

Mentre l'estàtua anava prenent forma (a la imatge es pot veure la bastida prèvia), el port de Barcelona es trobava en plena expansió. Els recursos sovint eren un problema i alentien la marxa de les obres, però la modernització era imparabile. Va ser en aquesta època quan es van construir els grans magatzems o dipòsits comercials, es van ampliar els molls i es van poder veure les primeres grues. L'electricitat i els primers ascensors, com el que hi hauria a dins de la columna que aguanta l'estàtua, tampoc trigarien a arribar. Davant de tanta modernitat, potser Colom no mira cap al mar, sinó que assenyala el port.